

ΜΥΣΤΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ.

Ἡ

ΡΑΔΙΟΥΡΓΙΑ ΚΑΙ ΕΡΩΣ.

(Συνέχεια καὶ τέλος: Ἴδε φυλλ. ΙΖ'. σελ. 611.).

- Βεβαίως ἐδλάθης τὰς φρένας, Μαρία!
- Ὅχι, Φουκέ. Ἀλλὰ σὺ θὰ φανῆς φρενοβλαβῆς ἐὰν δὲν ὑποχωρήσῃς εἰς τὰς ἐπιθυμίας μου.
- Πῶς τοῦτο;
- Διότι ἀπ' ἐμοῦ ἐξαρτᾶσαι ἐν περιπτώσει δ' ἀρνήσεως ὅλα μεταχειρισθῶ τὰ εἰς χεῖράς μου ὄπλα.
- Σὺ μὲ ἀπειλεῖς; ἐγὼ ἐξαρτῶμαι ἀπὸ σοῦ; Ἀπ' οὐδενὸς ἐξαρτῶμαι ἐγώ.
- Ἡ κεφαλή σου εὐρίσκεται ἐπὶ τοῦ ἰκριώματος καὶ ὁ πέλμας εἰς χεῖράς μου. Ἐλευθέρωσον τὸν Ἱερωνύμον. Ἄλλως δὲν γράρω εἰς Ἀγγλίαν ἀπαγορεύουσα τὴν διαδίδασιν ἐπιστολῆς, ἥτις τότε φθάνει εἰς τὸ αὐτοκράτορος τὰς χεῖρας.
- Κατὰ τί δύναται ἐπιστολή σου νὰ ἐπηρεάσῃ ἐμέ;
- Δύναται νὰ πληροφρήσῃ τὸν αὐτοκράτορα ὅτι συνώμωσας ἐναντίον του καὶ ὅτι ἔβαλες λέξεις εἰς τὸ στόμα του, ἃς οὐδέποτε ἐπὶ φερῶν.
- Διὰ πρώτην φοράν ἐπὶ ζωῆς του ὁ Φουκέ ὠχρίασεν. Ἐσταμάτησεν τὰ χεῖλη τοῦ ἔρπυμον καὶ ὅλος ἐταράχθη.
- Δὲν ἐτόλμησας νὰ θραύσῃς τὰς σφραγίδας τῶν ἐπιστολῶν μου;
- Ὅχι, Φουκέ, ἀλλ' ὅ,τι περιέχουσι μοὶ εἶνε γνωστόν! Ἀκούσθωσ λαβοῦσα τὴν χεῖρα τοῦ Ἱερωνύμου τῷ εἶπε. «Κύριε Λεγκράν, εἶσαι ἐκτὸς τῆς ἰσχύος τοῦ Φουκέ. Ὅτι σὲ ἀγαπῶ μέλις δύναται ἀμφιβάλλῃς μετὰ τὴν σικηνὴν ταύτην. Σὲ ἀπαλλάττω καὶ τῆς πρὸς ἐμὲ ὑποχρεώσεώς σου. Δὲν ἐφραντίζεσο ὅτι ἤμην κατὰσκοπος καὶ ἦν ὄραται μοὶ ἐξεμυστηρέεσθαι καὶ ὠμολόγησαι τὸν ἔρωτά σου.»